

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาล ในภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาล ในภาคตะวันออก
2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 2.2 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 2.3 องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร
 - 2.4 การพัฒนาหลักสูตร
3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 3.1 แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.2 แนวทางการตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษา
4. ตัวชี้วัดสภาพความสำเร็จของการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
5. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 5.1 ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 5.2 ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา
 - 5.3 การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 5.3.1 การเตรียมความพร้อม
 - 5.3.2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 - 5.3.3 การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร
 - 5.3.4 การดำเนินการบริหารหลักสูตร (ใช้หลักสูตร)
 - 5.3.5 การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล
 - 5.3.6 การสรุปผลการดำเนินงาน
 - 5.3.7 การปรับปรุงพัฒนา

6. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

6.1 ตำแหน่งการบริหาร

6.2 ประเภทสถานศึกษา

6.3 ขนาดสถานศึกษา

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศไทย

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สภาพทั่วไปของโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาล ในภาค...

สภาพทั่วไปของโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาล ในการ...

เป็นโรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา, 2554)

การประเมินจาก สมศ. ในรอบการประเมิน พ.ศ. 2553 รวมทั้งสิ้น 53 โรงเรียน ปรับปรุง

จังหวัดจันทบุรี	มีโรงเรียน	จำนวน 7 โรงเรียน
จังหวัดฉะเชิงเทรา	มีโรงเรียน	จำนวน 4 โรงเรียน
จังหวัดชลบุรี	มีโรงเรียน	จำนวน 23 โรงเรียน
จังหวัดตราด	มีโรงเรียน	จำนวน 1 โรงเรียน
จังหวัดคุ้นครนาักษ	มีโรงเรียน	จำนวน 3 โรงเรียน
จังหวัดปราจีนบุรี	มีโรงเรียน	จำนวน 8 โรงเรียน
จังหวัดระยอง	มีโรงเรียน	จำนวน 5 โรงเรียน
จังหวัดสระบุรี	มีโรงเรียน	จำนวน 2 โรงเรียน

2. การศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) เป็นการศึกษาที่สืบทอด
จากการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ
พื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ ด้วย
คุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์ และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม
โดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งการศึกษาระดับประถมศึกษา จะเป็นพื้นฐานเพื่อใช้
ในการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

คำว่า หลักสูตร (Curriculum) มีนักวิชาการ และนักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายทัศนะ ดังนี้

กู้ด (Good, 1973, p. 3 ข้างถึงใน สุทธิลักษณ์ คณาจัณฑ์, 2548, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เช่น หลักสูตร สังคมศึกษา หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น
 2. หลักสูตร คือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา หรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้มีความรู้ หรือให้รับประคานนิยมัต สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
 3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชา และการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ซึ่งนักเรียนได้เดินเรียน ภายใต้การแนะนำของโรงเรียน และสถานศึกษา ความหมายในข้อนี้ หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และประสบการณ์อีกส่วนหนึ่ง
- กรมวิชาการ (2545, หน้า 1-34) ได้กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง การจัดหลักสูตร การจัดเวลาเรียน การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การผ่านช่วงชั้น และการจบหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกสารหลักฐานการศึกษา การเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาศักยภาพครู การจัดหลักสูตรสถานศึกษา และการกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

นิตยา สุวรรณศรี (2545, หน้า 5) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบขึ้น โดยผู้เรียน และผู้สอน เพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรม และมวลประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และบังเกิดผล การเรียนรู้ที่พึงประสงค์

เอกสารนิทรรศ์ สัมมาศล (2546, หน้า 69 ข้างถึงใน วิระวัฒน์ เพ็ชรรถบรรจุ, 2549, หน้า 15) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความหมายหลายนัย เช่น หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาสาระ ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามเกณฑ์ที่คาดหวัง และยังหมายรวมถึง กระบวนการวิชา ที่กำหนดไว้ในแผนการเรียน แผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากโปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ ตามช่วงระยะเวลาที่จัดเตรียมไว้ สำหรับกิจกรรมหนึ่ง ๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด

ไทเลอร์ (Tyler, 1949, p. 49 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ เพชรรถกรรจ์, 2549, หน้า 16) ได้สรุปว่า หลักสูตรเป็นสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับ เพื่อให้บรรลุ ถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา

taba (Taba, 1962, pp. 10-11 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ เพชรรถกรรจ์, 2549, หน้า 16) ได้สรุป คำจำกัดความของหลักสูตรไว้ 2 แนวคิด คือ

1. หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ตามที่ต้องการ

2. หลักสูตร หมายถึง จุดประสงค์กับคำอธิบายรายวิชา

เซเลอร์ และอลีกชานเดอร์ (Saylor & Alecander, 1974, p. 7 อ้างถึงใน เมธินี จำปาแก้ว, 2550, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า คือ การจัดเตรียมมวลประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างกว้าง ๆ และจุดมุ่งหมายเฉพาะ ของโรงเรียน

จากแนวคิดของนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่าน สามารถสรุปความหมาย ของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนต้องการให้เกิดกับผู้เรียน มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า ที่จะจัดให้กับผู้เรียนทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนาคม หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติ ลงสู่การปฏิบัติ ใน การจัดการศึกษานั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่า เยาวชนแต่ละวัย แต่ละระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งที่ยืนกัน (อิศราง กล่อมพงษ์, 2550, หน้า 19) นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตร ไว้ดังนี้

สุนีย์ ภู่พันธ์ (2546, หน้า 17 อ้างถึงใน อิศราง กล่อมพงษ์, 2550, หน้า 19) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นโครงร่างกำหนด ประสบการณ์ของเด็ก ในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ได้เน้น ต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องมือ นำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นสมือนเป้าหมายพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นโครงสร้างและแนวทางในการให้การศึกษา

4. ในระดับโรงเรียนหลักสูตรจะให้แนวปฏิบัติแก่ครู
5. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงาม และพัฒนาการของเด็ก ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
6. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าผู้เรียนและสังคม ควรจะได้รับสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรง
7. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่า เนื้อหาวิชาใดบ้างที่ช่วยให้เด็กนิริเวศอยู่ในสังคม อย่างราบรื่น และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย
8. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่า วิธีการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปด้วยความราบรื่น
9. หลักสูตรย้อมทำนายลักษณะของสังคมในอนาคตว่าเป็นเช่นไร
10. หลักสูตรย้อมกำหนดแนวทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน ในอันที่จะอยู่ร่วมในสังคม และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และชาติน้ำบ้านเมือง

ธรรม บัวศรี (2542, หน้า 9-10 อ้างถึงใน อิศราง กล่อมพงษ์, 2550, หน้า 19) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์ แก่ผู้เรียน หลักสูตรจึงเปรียบเสมือนแผนที่เดินเรือ ซึ่งบอกให้กับดัน หรือครุผู้สอนรู้ว่าจะต้อง ตั้งเข็นทิศไปทางใด และจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไร และระหว่างทางที่จะไป จะต้องทำอะไรบ้าง เป็นต้นว่า ต้องใช้สื่อ หรืออุปกรณ์ช่วย หรือต้องมีการตรวจสอบประเมินผล หรือต้องปรับปรุงวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนนั้น ตัวผู้เรียนจำเป็นต้องทราบ ล่วงหน้าว่า จะเรียนรู้อะไร และจะได้รับผลอย่างไร

สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของเด็ก และเป็นสิ่ง สำคัญต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน และเข้าใจของชาติ โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนา ให้คนในชาติเป็นคนดี มีปัญญา ไฟหัวความรู้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถ และเพิ่มศักยภาพ ของผู้เรียนให้สูงขึ้น เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมบนพื้นฐานความเป็นไทย ได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

ธรรม บัวศรี (2532, หน้า 8 อ้างถึงใน เมธินิ จำปาแก้ว, 2550, หน้า 8) กล่าวว่า หลักสูตร ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์

4. บุทธศาสนาการเรียนการสอน
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
6. การประเมินผล

สุนทร บำเรอราษ (2536, หน้า 49-50 อ้างถึงใน วิริยะวัฒน์ เพชรรถกรจ, 2549, หน้า 18) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรกับโครงสร้างของหลักสูตรเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน เรื่องของโครงสร้าง คือ สิ่งที่ก่อให้เกิดรูปร่าง และมักจะคงทันกว่า ส่วนองค์ประกอบ คือ ส่วนเสริม ให้โครงสร้างมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น องค์ประกอบของหลักสูตร จึงได้แก่

1. เอกสารหลักสูตร หลักสูตรทุกหลักสูตรจะมีเอกสารหลักสูตร บางที่เรียกว่า หลักสูตรเม่นบท เช่น หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เป็นเอกสารที่มีเนื้อหาถึง 426 หน้า โดยกำหนดสาระสำคัญเรียงลำดับดังนี้

1.1 คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

1.2 คำนำ เป็นการชี้แจงเกี่ยวกับความเป็นมาของหลักสูตรฉบับนี้

1.3 ข้อความต่าง ๆ ของหลักสูตร ประกอบด้วย

1.3.1 หลักการ

1.3.2 จุดหมาย

1.3.3 โครงสร้างและเนื้อหา

1.3.4 การเรียนการสอน

1.3.5 เวลาเรียน

1.3.6 การวัดผล การประเมินผล และการติดตามผล

1.4 รายละเอียดของกลุ่มวิชาต่าง ๆ

1.5 คำสั่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

2. หนังสือเรียน และเอกสารประกอบการเรียน หนังสือเรียน หรือแบบเรียน

มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรมาก เพราะครุในโรงเรียนต่าง ๆ จะใช้แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ ที่สำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ระบบการประเมินผลการศึกษา การประเมินผลการศึกษา เป็นส่วนสำคัญยิ่ง

ในขอบเขตของหลักสูตร เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการทดสอบทุกรูปแบบที่ใช้

4. แนวทางสอน หรือคู่มือการสอนวิชาต่าง ๆ แนวทางสอน หรือคู่มือการสอนวิชาต่าง ๆ

เป็นเอกสารอีกประเภทหนึ่ง นอกเหนือจากหนังสือ และเอกสารประกอบการสอน

5. ครุหรือผู้สอน ครุเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของหลักสูตร เพราะครุเป็นผู้ใช้

หลักสูตร

6. กิจกรรม และการจัดประสบการณ์ กิจกรรม และการจัดกิจกรรม
เป็นองค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งของหลักสูตร

7. สื่อการสอน และอุปกรณ์การสอน เป็นส่วนประกอบของหลักสูตร มีบทบาทสำคัญ
คือ เป็นเครื่องมือของครุที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตร
และชัดเจนขึ้น

สังค. อุทรณันท์ (2532, หน้า 9 อ้างถึงใน นวัตน์ เปิญนิเวศน์,
ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ไว้วังนี้

1. จุดหมาย คือ ความประสงค์ หรือความต้องการทางการศึกษา ที่ต้องการ
มุ่งที่จะสนอง หรือให้เป็นไปตามความประสงค์

2. หลักการ คือ ทิศทาง หรือแนวทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. โครงสร้าง คือ กลุ่มวิชา หรือรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ซึ่งมีทั้งหมด
และส่วนที่ให้เลือกเรียนตามความสนใจ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ คือ ความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติบางประการ
ที่ต้องเรียนรู้ หรือต้องปฏิบัติ

5. เนื้อหารายวิชา คือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อม ที่ต้องการให้
รายวิชานั้น ๆ ให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้

6. สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ เกิดทัศนคติ
สื่อการเรียน ได้แก่ หนังสือ เอกสาร รูปภาพ และแผนภูมิ เป็นต้น

7. วิธีสอน การสอนย่อมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น
8. การประเมินผล เมื่อทำการสอนแล้วผู้สอนจะต้องวัดและประเมิน
มีความรู้ ความเข้าใจ ในจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

จากองค์ประกอบของหลักสูตร ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังกล่าว สามารถนำไปได้ว่า
องค์ประกอบของหลักสูตรย่อมประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่

1. หลักการและจุดหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
4. การจัดการเรียนรู้
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร นักการศึกษา และนักพัฒนาหลักสูตร ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973, pp. 157-158 อ้างถึงใน เมธินี จำปาแก้ว, 2550, หน้า 9) ให้ความเห็นไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุง และการเปลี่ยนแปลง หลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่ง เพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียน หรือระบบโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผล

ทابา (Taba, 1962, p. 454 อ้างถึงใน เที่ยว化ญ เกียรติณัฐกร, 2547, หน้า 18) กล่าวไว้ ในหนังสือ Curriculum Development Theory and Practice ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงหลักสูตรอันเดิม ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางแผนจัดทำวิชา การเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ ที่วางแผนไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ ตั้งแต่จุดมุ่งหมาย และวิธีการ ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแปลง แนวความคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2545, หน้า 8-10 อ้างถึงใน อิศรา กล่อมพงษ์, 2550, หน้า 23) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง การปรับปรุง หรือการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร กระบวนการค่าง ๆ จะแตกต่างกันในแง่ของขอบเขตเท่านั้น ในเรื่องของรายละเอียด และวิธีดำเนินการจะมีลักษณะที่เหมือนกัน การพัฒนาหลักสูตรย่อมมีผลกระทบต่อองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1. วัสดุประสงค์
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์
3. วิธีสอน
4. วิธีการประเมินผล

สาเหตุที่ต้องมีการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจาก

1. สภาพสังคมเปลี่ยน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิต มนุษย์มากขึ้น จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการอยู่รอด
2. วัฒนธรรมเปลี่ยนไป วัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อว่านักเรียนจะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยความพำสุข
3. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรม หลักสูตรจึงต้องเปลี่ยนเพื่อให้ทัน กับความก้าวหน้านั้น

4. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ
5. ปรัชญาการศึกษาและการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป
6. ความก้าวหน้าทางจิตวิทยา

วิมลรัตน์ จตุราณนท์ (2541, หน้า 57-63 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ เพชรรถกรรจ์, 2549, หน้า 22)

ได้สรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร
- ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ขั้นที่ 3 การออกแบบหลักสูตร
- ขั้นที่ 4 การคัดเลือกเนื้อหาสาระและการจัดประสบการณ์
- ขั้นที่ 5 การประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้
- ขั้นที่ 6 การนำหลักสูตรไปใช้
- ขั้นที่ 7 การประเมินการใช้หลักสูตร
- ขั้นที่ 8 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาหลักสูตร จากนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่ โดยผ่านกระบวนการปรับเปลี่ยนให้สัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน โดยการ จัดระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ แบบเรียน คู่มือครุ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน จะเห็นได้ว่า ความหมายของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร เป็นสิ่งเกี่ยวเนื่องกัน ประกอบขึ้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ การปรับปรุงหลักสูตรเป็นการปรับเปลี่ยน เครื่องมือที่ใช้ในการสอนให้มีความเหมาะสมกับบุคคลสมัย โดยต้องมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพทัดเทียมกับนานาประเทศ

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

1. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพดีองค์ประกอบ ร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในสถานศึกษา รวมทั้งภายนอกสถานศึกษาเพื่อระดมความคิด ประสบการณ์ ใช้ในการกำหนดหลักสูตร และพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการแปรเปลี่ยนไปตาม ธรรมชาติของการศึกษา (วรวิทย์ เพชรรถบรรจุ, 2549, หน้า 49-51) โดยทั่วไปมีการดำเนินการ ใน 2 ส่วน คือ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 37)

1.1 การดำเนินการระดับสถานศึกษา ดำเนินการโดยคณะกรรมการฯ ในระดับสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการ เพื่อพิจารณา จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบการวัดประเมินผล การเรียน รวมทั้งพิจารณาเกี่ยวกับเอกสารบันทึก และรายงานผลการเรียน ซึ่งต้องใช้ร่วมกัน ในสถานศึกษานั้น ๆ

1.2 การดำเนินการระดับชั้นเรียน ดำเนินการโดยครุผู้สอนแต่ละคน ในการออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งอาจ มีความแตกต่างกัน จึงมีความเป็นไปได้ที่ครุผู้สอนรายวิชาเดียวกัน ระดับชั้นเดียวกัน อาจพิจารณา ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ เพราะผู้เรียนที่ครุแต่ละคนรับผิดชอบนั้น อาจมีความ ต้องการ และความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ หรืองานที่มอบหมายให้ผู้เรียน ปฏิบัติ สื่อการสอน หรือวิธีการวัดประเมินผล อาจต้องปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยทั่วไปดำเนินการโดยคณะกรรมการฯ หรือคณะกรรมการฯ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ โดยสังเขป ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 37-83)

1. แต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครุผู้สอน

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ แหล่งข้อมูลที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา อาทิเช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ข้อมูลจากการวิเคราะห์ สภาพ ปัจจุบัน จุดเน้น ความต้องการของชุมชน และของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน

3. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การพิจารณาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีองค์ประกอบ สำคัญ ได้แก่ วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร สถานศึกษา คำอธิบายรายวิชา และเกณฑ์การจบหลักสูตร สถานศึกษาจะต้องจัดทำเอกสารระเบียบ การวัดผล ประเมินผล เพื่อใช้ควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา

4. คณะกรรมการสถานศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ นำเสนอร่างเอกสารหลักสูตร สถานศึกษา และระเบียบการวัดประเมินผล ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากมีข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ จึงนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุง ร่างหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความเหมาะสม ชัดเจน ก่อนการอนุมัติใช้หลักสูตร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาแล้ว ให้จัดทำเป็นประกาศหรือคำสั่ง โดยผู้บริหาร สถานศึกษา และประธานกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ลงนาม

5. ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ครุภัณฑ์สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปกำหนดโครงสร้าง รายวิชา และออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย

6. วิจัย และติดตามผลการใช้หลักสูตร ดำเนินการติดตามผลการใช้หลักสูตร อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อนำผลจากการติดตาม ใช้เป็นข้อมูลพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ให้มีคุณภาพ และมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. การกำหนดวิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวิสัยทัศน์หลักสูตร ไว้ในระดับชาติ เพื่อให้สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งใช้เป็นทิศทางในการจัดการศึกษาของตน เพื่อพัฒนาไปสู่เป้าหมายเดียวกัน หากสถานศึกษามีความต้องการ หรือจุดที่ต้องการเน้นเพิ่มเติม ความสามารถปรับ เพื่อแสดงจุดเน้นเพิ่มเติมให้ชัดเจนในวิสัยทัศน์ ของสถานศึกษา ได้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน เป็นสมรรถนะพื้นฐาน 5 ประการ ที่ผู้เรียนพึงมี ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้หลอมรวมอยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

- #### 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

- ## 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางนั้น เป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์
 2. ชื่อสัตย์สุจริต
 3. มีวินัย
 4. ใฝ่เรียนรู้
 5. อุทิ้งอย่างพอเพียง
 6. มุ่งมั่นในการทำงาน
 7. รักความเป็นไทย
 8. มีจิตสาธารณะ

โรงเรียนอาจกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมได้ แต่หากเห็น

อันที่ประสังค์ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางกรอบคุณคุณลักษณะที่จำเป็นเพิ่มเติม
กีสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดเพิ่มเติมอีก็ได้ (สำหรับการ
และมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 41-42)

3. การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

- 3.1 การกำหนดรายวิชา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ได้ขัดแย้งกับความรู้ และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

- ### 3.1.1 ภาษาไทย

- ### 3.1.2 ອົບນິຕີສາສັກ

- ### 3.1.3 วิทยาศาสตร์

- ### ๓.๑.๔ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ### 3.1.5 សុវត្ថិភាព និងផលិតផល

- 316 ຕີ່ມາ

- ### 3.1.7 การงานอาชีพ และเทคโนโลยี

- ### 3.1.8 กามาต์งวิรัช

สถานศึกษาจะต้องนำความรู้ และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ไปจัดทำเป็น รายวิชา และกำหนดครหัสวิชา พร้อมทั้งตั้งชื่อรายวิชาให้สะท้อนถึงที่สอน ในรายวิชานั้น ๆ

3.2 ประเภทรายวิชา

3.2.1 รายวิชาพื้นฐาน เป็นรายวิชาที่เปิดสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเรียนรู้

3.2.2 รายวิชาเพิ่มเติม เป็นรายวิชาที่สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนเพิ่มเติมจากสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้น ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน หรือความต้องการของห้องถัน โดยมีการกำหนดผลการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน

4. การจัดรายวิชา

ระดับประณีตศึกษา

รายวิชาพื้นฐาน การจัดรายวิชาพื้นฐานในระดับประณีตศึกษาให้พิจารณาคำแนะนำการ ดังนี้

4.1 ให้สถานศึกษาจัดรายวิชาพื้นฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มละ 1 รายวิชาต่อปี ยกเว้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กำหนดเป็นรายวิชา สังคมศึกษา และรายวิชาประวัติศาสตร์ โดยรายวิชาประวัติศาสตร์ให้จัดการเรียนการสอน 40 ชั่วโมงต่อปี

4.2 สถานศึกษาสามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตามความเหมาะสมกับจุดเน้นของสถานศึกษา ทั้งนี้ เมื่อร่วมเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐาน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้แล้ว ต้องมีเวลาเรียนรวม 840 ชั่วโมง ต่อปี

รายวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมตามความต้องการ โดยจัดเป็นรายปี ตามโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด และมีการกำหนดผลการเรียนรู้ของรายวิชา นั้นๆ เมื่อร่วมเวลาเรียนรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้ว ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง ต่อปี

5. การกำหนดเวลาเรียน หลักสูตรแกนกลางได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเงื่อนไขในการกำหนดเวลาเรียน สำหรับสถานศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาในการจัดเวลาเรียนของสถานศึกษา ไว้ดังนี้

ระดับประณีตศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวม ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนด จากข้อกำหนดดังกล่าว สถานศึกษาสามารถจัดโครงสร้างเวลาเรียนให้เหมาะสมกับริบบทองตน ได้อย่างหลากหลาย โดยพิจารณาจาก

5.1 ความพร้อมของสถานศึกษา สถานศึกษาต้องพิจารณาจำนวนครูผู้สอน ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ห้องเรียน และสถานที่สำหรับใช้เรียน งบประมาณ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีบุคลากร และครูผู้สอน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพียงพอ อาจมีรูปแบบของโครงสร้างหลักสูตร เวลาเรียน แตกต่างจากสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่มีข้อจำกัดในเรื่องต่าง ๆ

5.2 ความต้องการ และจุดเน้นของสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณา ประกอบการจัดโครงสร้างหลักสูตร เวลาเรียน สถานศึกษาอาจจัดโปรแกรมการเรียน ที่เน้นภาษาต่างประเทศ หรือโปรแกรมการเรียนที่เน้นวิทยาศาสตร์ ซึ่งโครงสร้างหลักสูตร เวลาเรียนของโปรแกรมเหล่านี้ ย่อมแตกต่างกัน หรือสถานศึกษาที่อยู่ในเมืองใหญ่ ย่อมมี โครงสร้างหลักสูตรแตกต่างจากสถานศึกษาที่ตั้งอยู่บนดอย หรือชนบท เป็นต้น

5.3 ความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษาควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ระดับประณีตศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของเต็ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวม ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้าง เวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนด

6. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา คำอธิบายรายวิชาเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอน แต่ละระดับชั้น และบุคคลภายนอก หรือใช้ประโยชน์ในการเทียบโอน ซึ่งอาจจะระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

7. กำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตร ประเมิน และเอกสารการวัดและประเมินผล

7.1 กำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตร คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ของสถานศึกษา พึงศึกษาเอกสารหลักสูตรแทนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในส่วนของโครงสร้าง เวลาเรียน และเกณฑ์การจบหลักสูตรว่า มีข้อกำหนด และเงื่อนไขอะไรบ้าง พร้อมทั้งพิจารณา โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกัน

7.2 จัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาในฐานะ ผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำเอกสารว่าด้วยระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

8. การดำเนินการระดับชั้นเรียน ในระดับชั้นเรียนครูผู้สอนแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา และออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วหากรายวิชาได้มีผู้สอนมากกว่าหนึ่งคน ครูอาจร่วมมือกันทำงานเป็นทีม เพื่อวางแผน และออกแบบการเรียน การสอนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

การจัดทำโครงการสร้างรายวิชา รายวิชาแต่ละรายวิชานั้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ หลักหน่วย ซึ่งได้วางแผน และออกแบบไว้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย ดังนี้ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องเห็นภาพรวมของแต่ละรายวิชา จำเป็นต้องมีการจัดทำ โครงการสร้างรายวิชา เพื่อให้ได้ทราบว่ารายวิชานั้นประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวนเท่าใด เรื่องใดบ้าง แต่ละหน่วยพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุตัวชี้วัดโดยใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนเท่าใด สัดส่วนการเก็บคะแนนของรายวิชานั้นเป็นอย่างไร

หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ หน่วยการเรียนรู้บางหน่วยอาจเป็นหน่วยที่บูรณาการ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ลักษณะนี้ ครุภัณฑ์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมกันออกแบบ และวางแผนการสอน และการวัดประเมินผลหน่วยนั้น ๆ ร่วมกัน

แนวทางการตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษา

1. การตรวจสอบวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย

- 1.1 วิสัยทัศนมีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันหรือไม่
- 1.2 วิสัยทัศน์ที่กำหนดได้จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องหรือไม่
- 1.3 วิสัยทัศนมีเป้าหมายที่ชัดเจนรองรับหรือไม่
- 1.4 ข้อกำหนดภารกิจเป็นการสะท้อนความคิด และการปฏิบัติงานของสถานศึกษา และชุมชนหรือไม่

1.5 เป้าหมายสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาหรือไม่

1.6 เป้าหมายมีความชัดเจน และสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลาง

มากน้อยเพียงใด

1.7 เป้าหมายครอบคลุมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

2. การตรวจสอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์กำหนดตามสภาพปัจจุบันคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนหรือไม่

2.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันความต้องการ และความจำเป็นของชุมชนมากน้อยเพียงใด

3. การตรวจสอบโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา

3.1 สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายของสถานศึกษามากน้อยเพียงใด

3.2 สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางมากน้อยเพียงใด

3.3 เวลาที่กำหนดในแต่ละกลุ่มสาระมีความเหมาะสมสมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายปี หรือรายการมากน้อยเพียงใด

3.4 สัดส่วนเวลาระหว่างสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กับเพิ่มเติม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

3.5 สัดส่วนเวลาที่กำหนดระหว่างสาระการเรียนรู้กับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

4. การตรวจสอบรายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

4.1 รายวิชาตอบสนองต่อสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมากน้อยเพียงใด

4.2 รายวิชา ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี หรือรายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค หรือไม่เพียงใด

4.3 รายวิชามีความชัดเจน สะควรต่อการนำไปปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

5. การตรวจสอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5.1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์ เพื่อสังคมมากน้อยเพียงใด

5.2 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นเหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

5.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

5.4 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ ความสนใจ ของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

6. การตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ และการส่งเสริมการเรียนรู้

6.1 สถานศึกษาได้มีการจัดทำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการภายในกลุ่มสาระ และระหว่างกลุ่มสาระมากน้อยเพียงใด

6.2 สถานศึกษาได้มีการวางแผนกำหนดให้ผู้เรียนได้ทำโครงการหรือไม่อย่างไร

6.3 สถานศึกษาได้มีโครงการที่มีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระหรือไม่อย่างไร

6.4 สถานศึกษา ได้กำหนดแนวทางการเรียนในแต่ละชั้นปีหรือไม่ อย่างไร

6.5 สถานศึกษาจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษอย่างไร

7. การตรวจสอบการวัดและประเมินผล

7.1 รูปแบบ วิธีการ และเกณฑ์การวัดและประเมินผล ในระดับชั้นเรียน และระดับสถานศึกษา ลดคลื่นกับแนวการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางมากน้อยเพียงใด

7.2 รายละเอียด เกณฑ์การผ่านชั้น และเกณฑ์การจบหลักสูตร เหมาะสมกับผู้เรียน และสภาพชุมชน ท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด

7.3 วิธีการประเมินผลสถานศึกษา ได้เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง
มากน้อยเพียงใด

7.4 หลักเกณฑ์การประเมิน ออกแบบ ได้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่

ตัวชี้วัดสภาพความสำเร็จของการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ภารกิจที่ 1 การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา

1. สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากร

1.1 มีข้อมูลที่แสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.2 มีเอกสารและหลักฐานเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความสนใจ และกระตือรือร้น ที่จะหาความรู้เกี่ยวกับ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้
ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

2.1 มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบการศึกษาเอกสารของหลักสูตร

2.2 มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ของบุคลากรภายในสถานศึกษา

2.3 มีบัญชีรายชื่อสถานศึกษา และแหล่งการเรียนรู้

3. คณะกรรมการ และคณะกรรมการของสถานศึกษาตามระเบียบของ
กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.1 จัดตั้งคณะกรรมการ และคณะกรรมการฯ ตามระเบียบของ
กระทรวงศึกษาธิการ

3.2 คณะกรรมการ และคณะกรรมการฯ เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง
สอดคล้องกับนโยบายของสถานศึกษา

4. จัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

4.1 มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน ชุมชน และข้อมูลการดำเนินงาน
อย่างเป็นระบบ

4.2 มีข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

5. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.1 มีการนำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา ชุมชน มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.2 มีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสภาพของสถานศึกษา

6. เพย์เพร์ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และขอความร่วมมือ

6.1 มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ความเคลื่อนไหวของหลักสูตรการศึกษา

ข้อพื้นฐานให้บุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ทราบ

6.2 บุคลากรทุกฝ่ายอาสาที่จะช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตรการศึกษา

ข้อพื้นฐาน

การกิจที่ 2 จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา

1. มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา
2. มีกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
3. มีวิสัยทัศน์ การกิจ และเป้าหมายการจัดการศึกษา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียน

4. มีโครงสร้างหลักสูตร

5. มีคำอธิบายรายวิชาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งพื้นฐาน และเพิ่มเติม

6. มีหน่วยการเรียนรู้

7. มีแผนการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การกิจที่ 3 กำหนดแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

1. การบริหารการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 มีเอกสาร/ หลักฐาน การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

1.2 มีการจัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระ/ รายวิชา และกิจกรรมที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้นด้วย ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน

1.3 มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ กิจ และสรุปเป็นความรู้ และแนวคิด ด้วยตนเอง

1.4 มีการสอนช่องเรียน และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามธุรกิจช่าง และเต็มศักยภาพที่ปรากฏเป็นหลักฐาน และตรวจสอบได้

- 1.5 มีระบบการประเมินผลตามสภาพจริง
 - 1.6 ปฏิบัติตามระเบียบการเที่ยงโอนผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
 2. การบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 2.1 มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลาง
 - 2.2 มีกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทำหน้าที่แนะนำให้กับผู้เรียน
 - 2.3 มีแผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริม และตอบสนองจุดเน้น ของสถานศึกษา
 3. การส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 3.1 มีการจัดระบบพยากรณ์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
 - 3.2 มีเครือข่ายการเรียนรู้ใน และนอกสถานศึกษา
 - 3.3 มีสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพียงพอตามความ เหมาะสมของสถานศึกษา และชุมชน
 - 3.4 มีบรรยายศาสตร์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้
 - 3.5 มีการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 3.6 มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- การกิจที่ 4 การดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา**
1. มีการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ
 - 1.1 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 - 1.2 มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (School Base Management: SBM)
 2. จัดให้มีการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยองค์กรภายนอก
 3. สถานศึกษามีการรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อชุมชนเป็นประจำ (ปี/ ภาค)
- การกิจที่ 5 การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล**
1. มีคณะกรรมการนิเทศภายในของสถานศึกษา
 2. มีแผนงาน/ โครงการนิเทศ ติดตาม กำกับ ในสถานศึกษา
 3. มีเอกสารหลักฐานการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน
 4. มีรายงานการนิเทศปรากฏเป็นหลักฐาน
 5. มีระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผล

การกิจที่ 6 สรุปผลการดำเนินการบริหารการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

1. มีรายงานค่อผู้ที่เกี่ยวข้องและชุมชนเป็นประจำ
2. มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร

การกิจที่ 7 ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารการจัดการหลักสูตร และหลักสูตร

สถานศึกษา

1. นำข้อมูล และปัญหาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดวิถีทัศน์ การกิจและเป้าหมาย

รวมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาไปต่อไป

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุง และพัฒนาจาก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ในการใช้ หลักสูตรที่ผ่านมา และเพื่อช่วยให้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ในชั้นเรียน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดหลักการ และแนวคิดสำคัญ คือ นิมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน (Standards-Based Curriculum) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ ในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ขึ้น มาตรฐานการเรียนรู้มีความสำคัญสำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เด็ก กำหนดค่าวิชา สาระการเรียนรู้ แกนกลาง เพื่อให้ชัดเจน และสะดวกในการจัดการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนรู้

ผู้เรียน - มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่ตนต้องรู้ และปฏิบัติได้ รวมทั้ง คุณลักษณะสำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งท้าทาย กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะก้าวไปให้ถึงจุดนั้น

ผู้สอน - มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นกรอบ และแนวทางในการสร้างหลักสูตร ออกแบบ การเรียนการสอน และการประเมินผล ทำให้ทราบว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียน ควรจะรู้ และปฏิบัติได้

ชุมชน ท้องถิ่น และระดับชาติ - มาตรฐานการเรียนรู้เป็นความคาดหวังทางการศึกษา ที่ต้องไว้ร่วมกัน ช่วยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สื่อสารเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับหลักสูตร ทำให้บุคคล และส่วนต่าง ๆ ในระบบการศึกษาทำงานร่วมกันในการวางแผนพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีทิศทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน
ครุภูมิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐาน
และกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา

กรมวิชาการ (2545, หน้า 5-6 ยังคงใน วิรัชพันธ์ เพชรรถกรรจ์, 2549, หน้า 37)
ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา คือ หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนา
ผู้เรียน ให้เรียนอย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ ๆ
มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล มีโอกาสใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร หลักสูตร
สถานศึกษา ควรส่งเสริมจิตใจที่อย่างรู้อุปากาห์ สร้างความมั่นใจ และให้กำลังใจในการเรียนรู้
และเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาค้านจิตวิญญาณ จริยธรรมสังคม
และวัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจ และศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อ
และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อตัวบุคคล และสังคม สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักคุณธรรม
และความอิสระของผู้เรียน มีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูล และเป็นอิสระ
เข้าใจในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยรวม สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรม มีความ
เสมอภาค มีความตระหนักเข้าใจ และยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลง
ร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตัว ระดับห้องถัน ระดับชาติ และระดับโลก
(วิรัชพันธ์ เพชรรถกรรจ์, 2549, หน้า 37)

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ห้องถัน และสถานศึกษา มีบทบาทในการ
พัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับห้องถัน
จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม
การใช้ และพัฒนาหลักสูตร ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา มีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผล
ให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

ระดับห้องถัน ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานด้านสังกัดอื่น ๆ
เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยง
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพ
และความต้องการของห้องถัน เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้

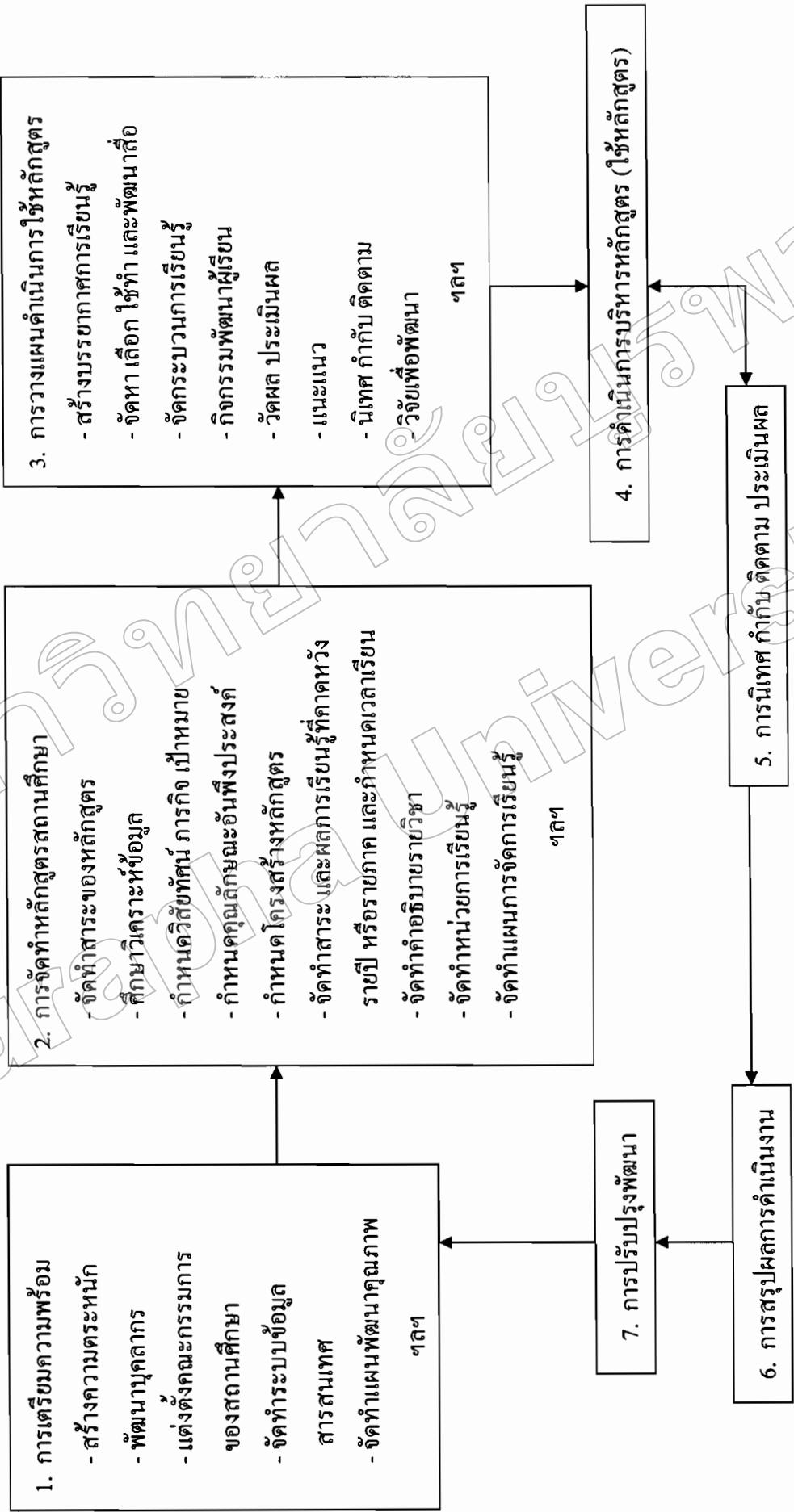
และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ โดยมีการกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมาย และจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษา ในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัย และพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผน

และดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำรายเบี้ยนการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียด ที่เขียนพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานด้านสังกัดอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่น ได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของสถานศึกษา คือ สถานศึกษา ต้องสร้างหลักสูตรของตนเอง ที่เรียกว่า หลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ผู้บริหาร และครุต้องทำหน้าที่ เป็นผู้พัฒนาหลักสูตร ซึ่งหมายถึง การสร้าง การใช้ และปรับปรุงหลักสูตร นอกเหนือจากหน้าที่ ในการสอน เมื่อสถานศึกษาสร้างหลักสูตรแล้ว ในขั้นต่อไปเป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งต้อง มีการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรสถานศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการหลักสูตร ผลผลิต จากการบริหารจัดการหลักสูตรจะนำเสนอในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บุคคลทั่วไป และภายนอกสถานศึกษา ทราบว่า สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างไร ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้าน การสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ การประสานงาน และการดำเนินงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบไปด้วย 7 ภารกิจ ดังภาพที่ 2 ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อม

กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา
ในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1.1 สร้างความตระหนักให้แก่บุคคล ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษา
ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความสำคัญ ความจำเป็นที่ต้อง^{ร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา}

1.2 พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนา^{หลักสูตรสถานศึกษา}

1.3 ดำเนินการแต่ตั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการ
ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และคณะกรรมการอื่น ๆ ตามความจำเป็น

1.4 จัดทำระบบสารสนเทศของสถานศึกษา

1.5 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.6 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับผู้ปกครอง นักเรียน หน่วยงาน องค์กร
ในชุมชนทุกฝ่าย ได้รับทราบ และขอความร่วมมือ

ร่าง บัวศรี (2542, หน้า 305 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ เพชรรถบรรจุ, 2549, หน้า 305)

ได้กล่าวว่า การนำเอาหลักสูตรใหม่เข้าแทนที่หลักสูตรเดิม จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็ต่อเมื่อได้มีการ
เตรียมการที่จำเป็นอย่างอื่นควบคู่กันไปด้วย สิ่งจำเป็นที่ต้องเตรียม ได้แก่ การประชาสัมพันธ์
หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การเตรียมอาคารสถานที่ การเตรียมระบบ
การบริหารของสถานศึกษา การเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่าย การเตรียมปรับปรุงหลักสูตร
การฝึกหัดครู และการเตรียมชุมชน และสังคม

วิชัย วงศ์ไพบูลย์ (2537, หน้า 196 อ้างถึงใน วีระวัฒน์ เพชรรถบรรจุ, 2549, หน้า 305)

ได้กล่าวว่า หลักสูตร เมื่อได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ควรได้ทบทวนตรวจสอบ
หลักสูตรอีกรั้ง ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ มีดังนี้ คือ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้เกี่ยวข้อง
ทราบเป็นระยะ ๆ ในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสาร แผ่นพิมพ์
การอบรมครุ ผู้บริหาร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

จากแนวความคิดของนักการศึกษา สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา<sup>จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
หลักสูตร ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบ จัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาให้เป็นระบบ</sup>

2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

เอกสารนิทรรศ์ สื่อมาศala (2546, หน้า 242-257) ได้กล่าวถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ว่า จะต้องกำหนดคุณลักษณะ ภารกิจ เป้าหมาย จุดหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา การจัดหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การผลิต การเลือก และการใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลหลักสูตรการศึกษา

กรมวิชาการ (2545, หน้า 9) ได้กล่าวถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ว่า จะต้องกำหนดในการบริการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดคุณลักษณะ พันธกิจ และเป้าหมายของการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา
3. กำหนดลักษณะอันพึงประสงค์
4. กำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา แต่ละช่วงชั้น และสัดส่วนเวลาเรียน
5. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค
6. จัดทำคำอธิบายรายวิชา
7. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
8. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
9. กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
10. กำหนดสื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
11. กำหนดการวัดผลและประเมินผล

12. บริหารจัดการงบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และบุคลากร ให้สอดคล้อง กับหลักสูตรสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจะต้องดำเนินการโดยการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดปรัชญา และเป้าหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา กำหนดโครงสร้างหลักสูตร แต่ละช่วงชั้น และจัดส่วนเวลาเรียน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ กำหนดสาระ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กำหนดสื่อการเรียนรู้ และการกำหนดวัดผลประเมินผล

3. การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร

เอกสารนิทรรศ์ สื่อมาศala (2546, หน้า 408) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน มีขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกหัวเนวคิด หรือแนวเรื่อง
2. พัฒนาแนวคิดให้สอดคล้องกับปัญหา และความสนใจของผู้เรียน
3. จัดทำแหล่งข้อมูล หรือแหล่งเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับแนวเรื่องที่กำหนด

4. วางแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด
5. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้
 6. ประเมินผลความก้าวหน้าแต่ละด้านของผู้เรียน
 7. ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน เพื่อสังเกตพัฒนาระบบการเรียน และการมีส่วนร่วม ปฏิบัติกรรมทุกขั้นตอนของผู้เรียน
 8. แลกเปลี่ยนข้อมูล และแสดงผลงาน จากการปฏิบัติกรรมร่วมกันของผู้เรียน กรณีวิชาการ (2545, หน้า 9) ได้กล่าวถึง การวางแผนคำแนะนำการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้
 1. สร้างบรรยายภาคการเรียนรู้
 2. จัดหาเลือก ใช้ ทำ และพัฒนาสื่อ
 3. ขัดกระบวนการเรียนรู้
 4. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 5. วัดผลและประเมินผล
 6. แนะนำ
 7. วิจัยเพื่อพัฒนา
 8. นิเทศกำกับ ติดตาม

จากแนวความคิดเห็นของนักการศึกษา ดังกล่าวสรุปได้ว่า การวางแผนคำแนะนำการใช้หลักสูตรจะต้องคำนึงถึง โดยสร้างบรรยายภาคการเรียนรู้ จัดหาเลือก ใช้ ทำ และพัฒนาสื่อ ขัดกระบวนการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วัดผลและประเมินผล แนะนำ การวิจัยเพื่อพัฒนา และนิเทศ กำกับ ติดตาม

4. การดำเนินการบริหารหลักสูตร (ใช้หลักสูตร)

เอกสารนิทรรศสื่อมาศ (2546, หน้า 124-125) ได้กล่าวถึง บุทธศาสตร์ และกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาว่า จะต้องจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการควบคุม ตรวจสอบแทรกแซง และประเมินคุณภาพ ตลอดจนให้มีการรายงานผล ต่อสาธารณะอย่างจริงจัง และเที่ยงตรง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนจะต้องดำเนินการวางแผน ปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ดังต่อไปนี้

 1. กำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และตัวชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษา
 2. สำรวจจุดอ่อน และจุดแข็งของตนเอง
 3. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

4. ปรับเปลี่ยนระบบโครงการสร้างการบริหารงานเดิมของโรงเรียน
 - กับแผนปฏิบัติการที่กำหนด
 5. จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานให้ครอบคลุม ทั้งระดับโรงเรียน/ หมวด/ ฝ่าย/ งาน และบุคคล
 6. ลงปฏิบัติงานตามแผน และโครงการสร้างการบริหารงานใหม่
 7. ประเมินตนเองตามสภาพจริงทุกปีการศึกษา (การประเมิน)
 8. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียน
- ความสำเร็จของการจัดการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ขึ้นอยู่
1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
 2. การทำงานเป็นทีม
 3. การสร้างความตระหนัก และความรู้ความเข้าใจให้แก่บุคลากร
 4. การกำหนดผู้รับผิดชอบให้เหมาะสมกับภาระงาน และตำแหน่ง
 5. การวางแผนกำกับดูแล และการติดตามผลทุกระยะ
- การมีส่วนร่วม และการปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้อง โดยให้เกิดการร่วมมือ ระหว่างบ้าน และโรงเรียน กรณีวิชาการ (2545, หน้า 27) ได้กล่าวถึง การดำเนิน หลักสูตร (ใช้หลักสูตร) ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้
1. มีการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ
 - 1.1 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
 - 1.2 มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (School Based Management)
 2. จัดให้มีการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาโดยองค์กรภายนอก
 3. สถานศึกษามีการรายงานการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นประจำ (รายปี/ รายไตรมาส)
- จากแนวความคิดเห็นของนักการศึกษา สรุปได้ว่า การดำเนินการบริหารจัดการ (ใช้หลักสูตร) สถานศึกษาจะต้องดำเนินการโดยจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม การประเมินการอ่าน คิด และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน การประเมินกิจกรรมพัฒนา การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
5. การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล
- สังค. อุทธรัตน์ (2532, หน้า 30-31) ได้กล่าวถึง นิเทศภายในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. งานนิเทศทั่วไป เป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การเรียนการสอน

2. งานนิเทศการสอน เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อและวัสดุรวมทางการศึกษา การวัดและประเมินผล กรรมวิชาการ (2545, หน้า 11) ได้กล่าวถึง การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล ในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร และงานวิชาการภายในสถานศึกษา

2. การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร และงานวิชาการภายนอกสถานศึกษา

จากแนวความคิดเห็นของนักการศึกษา ดังกล่าว สรุปได้ว่า การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนการนิเทศ การสร้างเครื่องมือ ดำเนินการนิเทศ รวบรวม วิเคราะห์และสรุปผล และรายงาน

6. การสรุปผลการดำเนินงาน

อุนิย์ ภู่พันธ์ (2546, หน้า 250-251) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตร ไว้วดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยคุณว่า หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้น สามารถสนอง วัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ สนองความต้องการของผู้เรียน และสังคมอย่างไร

2. เพื่อชนิย และพิจารณา ว่า ลักษณะส่วนประกอบค่าง ๆ ของหลักสูตรในแต่ต่าง ๆ เช่น หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ต้องกันหรือไม่ หรือสนองความต้องการหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่า หลักสูตร มีคุณภาพดีหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง

4. เพื่อตัดสินว่า การบริหารงานด้านวิชาการ และการบริหารงานด้านหลักสูตร เป็นไปอย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อหาแนวทางการบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ ให้มีประสิทธิภาพ

5. เพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตร ว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่

6. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ในหลักสูตร เพื่อช่วยในการตัดสินว่า ควรใช้หลักสูตรต่อไป หรือควรปรับปรุงพัฒนาในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อ ยกเลิกการใช้หลักสูตร

กรมวิชาการ (2545, หน้า 27) ได้กล่าวถึง การสรุปผลการดำเนินงานในการบริหารจัดการ หลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. มีการรายงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและชุมชนเป็นประจำ
2. มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร

จากแนวความคิดเห็นของนักการศึกษา สรุปได้ว่า ผลการดำเนินงานสถานศึกษา จะต้องดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตร สรุปผลการใช้หลักสูตร ปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการบริหาร จัดการหลักสูตร และจัดทำรายงานประเมินผล เพื่อเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้อง และสาธารณะนรับทราบ

7. การปรับปรุงพัฒนา

สูชา พงศ์ถาวรภิญโญ (2546, หน้า 36) ได้กล่าวถึง การปรับปรุงพัฒนากระบวนการ บริหารจัดการหลักสูตร ไว้ว่า การปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา จะต้องดำเนินการนำผลการติดตาม และรายงานผลการประเมินไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรมวิชาการ (2545, หน้า 27) ได้กล่าวถึง การปรับปรุงพัฒนาบริหารจัดการหลักสูตร ในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษานำผลการดำเนินงาน รวมทั้งปัญหา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการวางแผนปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
2. สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากแนวความคิดเห็นของนักการศึกษา สรุปได้ว่า การปรับปรุงพัฒนากระบวนการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการที่สถานศึกษา นำผลการนิเทศ การกำกับ ติดตาม ประเมินผล มาใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อผู้เรียน และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของชุมชน และสังคม ได้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ตัวแหน่งการบริหาร

ตัวแหน่งการบริหารเป็นตัวแปรที่สำคัญในการดำเนินการบริหารจัดการขององค์การ บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในแต่ละตำแหน่ง จะส่งผลต่อความคิดเห็นในการบริหารจัดการ สถานศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฟชิต จัชวัฒน์ (2546 อ้างถึงใน กัญญาภัค สิทธิบุศย์, 2552, หน้า 57) ได้ทำการศึกษาความพร้อมในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหาร จัดการหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำรุ่ง ช่วยสุข (2545 อ้างถึงใน กัญญาภัค สิทธิบุศย์, 2552, หน้า 57) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสถานศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการหลักสูตรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สมชาย สุขผึง (2547) ได้ศึกษาปัญหาการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดยะลา พบว่า ปัญหาการวางแผนกลยุทธ์ ของโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ตำแหน่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพราะถ้าหากการที่มีการดำรงตำแหน่ง การบริหาร ในสถานศึกษา ที่มีตำแหน่งการบริหารแตกต่างกัน ย่อมมีความคิดเห็น ทัศนคติ ความพร้อม และรับรู้ปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ประเภทสถานศึกษา

ประเภทสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน และมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. 293/2551 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สั่ง ณ วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ทั้งนี้ ให้เริ่มใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนด้นแบบ และโรงเรียนที่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตร ตามรายชื่อที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4) จากการศึกษาของ กิติชัย

รุจิรงค์ (2544, หน้า 90) ในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน และประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 12 พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 12 เปรียบเทียบกับประเภทโรงเรียนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มนตรี นุยูธรรม (2544) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบร่วมกับ ประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามประเภทของโรงเรียน มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยเห็นได้ว่า ประเภทสถานศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญในการบริหาร จัดการหลักสูตร เพราะประเภทสถานศึกษาที่แตกต่างกันจะมีปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตร ที่แตกต่างกันด้วย

ขนาดสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการใช้หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เนื่องจากสถานศึกษาที่มีขนาดของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน จะได้รับการจัดสรรงบประมาณการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน เป็นผลให้การ บริหารงานค้านต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ เนินสุวรรณ (2543) พบร่วมกับ โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จะมีบุคลากร และมีรายได้สนับสนุนการจัดการสอน ของครูได้เพียงพอ มีความพร้อมในค้านต่าง ๆ ตั้งแต่ค้านงบประมาณ ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็ก ไม่มีปัจจัยที่ได้เปรียบเลย งานวิจัยของ บุปผา สุขภาคกิจ (2542) พบร่วมกับ ผู้บริหารสถานศึกษา ในสถานศึกษา ที่มีขนาดต่างกัน มีความเห็นต่อปัญหาการบริหาร โรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับ อรปภา แสนพรหมจันดุง (2547) ได้ศึกษาพบว่า ความพร้อมในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมพบว่า สถานศึกษางานขนาดใหญ่กับสถานศึกษางานขนาดเล็ก และสถานศึกษางานกลาง มีความพร้อม แตกต่างกัน โดยสถานศึกษางานขนาดใหญ่มีความพร้อมมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชัยพจน์ รักาน (2544, หน้า 114-115 อ้างถึงใน ชุมพร ป้อมสันเทียะ, 2554, หน้า 61) ได้ทำการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนระดับ นิชย์ศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 จำแนกตามขนาด โรงเรียน พบร่วมกับ การเตรียมความพร้อมในค้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีรายการที่ปฏิบัติสูงกว่า โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในค้านกิจกรรม การซื้อขาย เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบร่วมกับ โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีรายการปฏิบัติสูงกว่า โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก และในค้านการเตรียมบุคลากร ของสถานศึกษา พบร่วมกับ โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีรายการปฏิบัติสูงกว่า

โรงเรียนนนادกกลาง และขนาดเด็ก เช่นเดียวกัน 适合คล้องกับ วิชิต เรื่องที่ ๕
กัญญาภัก สิทธิบุศย์, ๒๕๕๒, หน้า ๖๑) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อม เนื่องจาก
ภาคบังคับของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ พบว่า
สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน ในภาพรวมมีความพร้อมในการจัดการศึกษาภาควิชา โดย
โดยสถานศึกษานาดใหญ่ มีความพร้อมในระดับมาก และสถานศึกษานาด
มีความพร้อม อยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น ขนาดสถานศึกษา จึงเป็นปัจจัยส่งผลต่อปัญหาและแนวทางในการจัดการศึกษา ตามหลัก
งานวิชาการ และการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลัก
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ขนาดสถานศึกษาที่ต่างกัน จะใช้ทรัพ
คุณ เช่น บุคลากร และงบประมาณ ปัจจัยต่าง ๆ ล้วนเกี่ยวข้อง ต่อการทำให้เกิด^๔
พัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

พินัย โพธิ์ศรี (๒๕๓๖) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะ
แก้ปัญหาการใช้หลักสูตรนั้นที่ก็ตามด้าน พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง)
ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดการศึกษา
อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน จากการพิจารณาเป็นรายข้อ พบปัญหาอันดับแรกของเหตุผล
คือ ด้านหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดทำแผนการสอนที่ไม่เพียงพอ
ค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการสอน
ด้านการนิเทศและด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนา
และด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ได้แก่ การวัดผลและการประเมินผล
ในส่วนที่เน้นกระบวนการ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน พบว่า
ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เอกสารศึกษา ๕ (๒๕๔๓) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบ
ความพร้อมในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา เอกสารศึกษา ๕
ผลการวิจัย พบว่า ด้านการวางแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายการที่โรงเรียน
ปฏิบัติมากที่สุด คือ มีกำหนดการในการซื้อขายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่คณะกรรมการ
บริหารสถานศึกษา ไว้ในปฏิทินปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ด้านการจัดกิจกรรม
ประชาสัมพันธ์หลักสูตร รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีกำหนดการในการซื้อขาย

รายละเอียดตามกำหนดการในปฏิทินปฏิบัติงานค้านการประسانงานกับหน่วยงานภายนอก รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ ผู้รับผิดชอบในการประسانงาน หรือมีการมอบหมายให้มีการประسانงาน ค้านการเตรียมบุคลากรของสถานศึกษา รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครู เข้าร่วมประชุมอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ค้านการมอบหมายงานจัดบุคลากรรายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิ และประสบการณ์ของบุคลากร การจัดแบ่งสายงาน รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีผู้รับผิดชอบที่เหมาะสมในการจัดทำข้อมูลของสถานศึกษา ค้านการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับห้องถัง รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีการสำรวจ และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิทยากรท่องถัง ค้านการจัดระบบเกี่ยวกับนักเรียน รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ ผู้รับผิดชอบที่เหมาะสมในการจัดทำข้อมูลความติด และความสนใจของนักเรียน ค้านการจัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับหลักสูตร ค้านการจัดอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน รายการที่โรงเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ มีแผนผังการใช้อาคารเรียนและห้องเรียน มีการมอบหมายงานให้บุคลากรรับผิดชอบ เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการจัดบริเวณโรงเรียนอย่างสะอาด ร่มรื่น สวยงาม

กัทรดี อุดมมนกุล (2545) "คีศึกษา การนำภูมิปัญญาท่องถังมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนแก่นนำร่วมพัฒนาหลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษา การนำภูมิปัญญาท่องถังมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนำภูมิปัญญาท่องถังมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พนับว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่นำภูมิปัญญาท่องถังค้นหา ความคิด ความเชื่อ ในเรื่อง กฎหมายธรรมจริยธรรม นาใช้ในการกำหนดวิถีทัศน์ของโรงเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่นำภูมิปัญญาท่องถังค้นการประกอบอาชีพในห้องถัง โดยนำกิจกรรมหรือเนื้อหาในเรื่องการท่องเที่ยว ในห้องถัง มาใช้ในการกำหนด สาระการเรียนรู้รายปี/ รายการ การจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนส่วนใหญ่นำภูมิปัญญาท่องถัง มาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำกิจกรรม หรือเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท่องถัง ค้านการประกอบอาชีพในห้องถัง มาใช้ในการจัดกิจกรรมนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปัญหาการนำภูมิปัญญาท่องถังมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พนับว่า บุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท่องถังมาใช้ โรงเรียนขาดการรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท่องถัง ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถนำมาใช้ได้ บุคลากรในโรงเรียนไม่มีเวลาที่จะดำเนินการและยังขาดการประسانงานระหว่างโรงเรียนกับห้องถัง

งานวิจัยต่างประเทศ

ได้มูซิโอ (Dimuzio, 1990, p. 3803-A) ได้ค้นคว้าวิจัย เรื่อง ขนาดของโรงเรียน บรรยายการในโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในมลรัฐ นิวยอร์ก ชี้ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาทางการอ่าน และคณิตศาสตร์ ต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

แลนเженบัค (Langenbach, 1972, pp. 35-38 อ้างถึงใน สมมาศ ทองร่วง, 2537, หน้า 31) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง เจตคติของครุที่มีต่อการใช้และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ครุมีประสบการณ์ หรือมีส่วนร่วมในการวางแผน หรือพัฒนาหลักสูตร และมีเจตคติทางบวกต่อการใช้หลักสูตร และการวางแผนหลักสูตร มากกว่าครุที่มีประสบการณ์ หรือไม่มีส่วนร่วม

เรแกน และลีทวูด (Regan & Leithwood, 1974, pp. 10-64 อ้างถึงใน สมมาศ ทองร่วง, 2537, หน้า 27) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้หลักสูตรสำเร็จรูป สำหรับนักเรียนอนุบาล ในเมืองอ่อนตาริโอ ประเทศไทยเคนนาดา โดยใช้วิธีการสังเกต ล้มภายน์ และใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรสำเร็จรูปสำหรับโรงเรียนอนุบาล มีดังต่อไปนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับครุ ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เจตคติต่อหลักสูตร และปรัชญาหลักสูตร ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ ความชัดเจนในหลักสูตร การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการเผยแพร่ แนวความคิดแนวปฏิบัติ การนิเทศและติดตามผล การให้ข้อมูลข้อ noklub ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร การนิเทศติดตามผล ปัจจัยเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ นิสัย ความสามารถของผู้เรียน เจตคติของผู้เรียนต่อกิจกรรมหลักสูตร และปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง นักเรียน ได้แก่ เจตคติของผู้ปกครองต่อหลักสูตร

วิเวียน (Vivian, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และรูปแบบ การคิด เรื่อง การให้คิดปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรดูแลสุขภาพ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ดังกล่าว ช่วยให้การเรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อในการดูแลสุขภาพของแต่ละท้องถิ่นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ยังคงมีผลสัมฤทธิ์คงเดิม เมื่อนำไปใช้สอนกับท้องถิ่นในลักษณะเดียวกัน การนำไปสอน พนกความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการฝึกอบรม สร้างด้านเนื้อหา ด้านทักษะ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับรูปแบบด้านการคิด ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ยูเนสโก (UNESCO, 1978, p. 66 อ้างถึงใน วิวัฒน์ สัมฤทธิ์วัชราสัย, 2534, หน้า 27) สรุป ปัญหาการใช้หลักสูตรบางประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งได้แก่ ประเทศไทยอฟฟานิสสถาน บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย พิลิปปินส์ และศรีลังกา พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาเกี่ยวกับ

การขาดการประสานงานที่คือ ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และขาดการติดตามผลการใช้ หลักสูตรของครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมครู เกี่ยวกับหลักสูตรขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลน เอกสาร หลักสูตร ตำราเรียน ไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบ และศูนย์พัฒนาหลักสูตร ขาดการวางแผนที่คือในการนำหลักสูตรไปใช้

จากการศึกษาค้นคว้าผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทำให้พิจารณา ได้ว่า ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรนั้น เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้าน ที่เกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และในด้านที่เกี่ยวข้องกับระบบ การบริหารจัดการ อันได้แก่ การเตรียมความพร้อม การจัดทำหลักสูตร การวางแผนดำเนินการใช้ หลักสูตร การดำเนินการบริหารหลักสูตร (ใช้หลักสูตร) การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล การสรุปผลการดำเนินงาน รวมทั้งการปรับปรุงพัฒนา